Jahiseaduse muutmise seaduse eelnõu seletuskiri

1. Sissejuhatus

Eelnõuga muudetakse jahiseadust, et luua õiguslik alus pruunkaru piirkondlike küttimiskvootide kehtestamiseks valdkonna eest vastutava ministri määrusega.

Muudatuse kohaselt jäetakse pruunkaru jahiseaduses välja nende liikide loetelust, kelle küttimismahu kehtestab igal jahiaastal Keskkonnaamet. Pruunkaru küttimismahtu võib edaspidi kehtestada piirkondliku kvoodina, lähtudes parimast kättesaadavast teaduslikust teabest, piirkondlikust ohjamisvajadusest ning nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ artikli 16 lõike 1 punktis e sätestatud tingimustest.

Eelnõu ei muuda jahiseaduses sätestatud jahilubade andmise korda ega Keskkonnaameti võimalust anda erandlube konkreetsete kahjustus- või ohuolukordade lahendamiseks.

Eelnõu seadusena vastuvõtmiseks on vajalik Riigikogu poolthäälte enamus.

2. Seaduse eesmärk

Seaduse eesmärk on luua täiendav õiguslik võimalus ennetada ja vähendada inimese ja karu vahelisi konflikte, sealhulgas karude põhjustatud kahjusid, piirkondades, kus karude suur arvukus ja asustustihedus suurendavad selliste konfliktide tekkimise riski ning senised üksikjuhtumipõhised meetmed ei ole piisavad. Seejuures tuleb tagada pruunkaru populatsiooni soodsa kaitsestaatuse säilimine ja Euroopa Liidu loodusdirektiivist tulenevate nõuete täitmine.

3. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu koosneb kolmest muudatuspunktist, millega muudetakse jahiseaduse § 22 lõiget 2 ning täiendatakse paragrahvi lõigetega 2^1 ja 5.

Punktiga 1 muudetakse jahiseaduse § 22 lõiget 2, jättes pruunkaru välja nende liikide loetelust, kelle küttimismahu kehtestab igal jahiaastal Keskkonnaamet.

Kehtiva regulatsiooni kohaselt kehtestab Keskkonnaamet igal jahiaastal hundi, ilvese, pruunkaru ja hallhülge küttimismahu, lähtudes ulukiseire aruandest ning jahindusnõukogu ettepanekust.

Pruunkaru kuulub nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ IV lisasse, mistõttu on tegemist rangelt kaitstava liigiga, kelle küttimine on lubatud üksnes direktiivi artiklis 16 sätestatud erandtingimustel. Seetõttu ei ole põhjendatud säilitada seaduses Keskkonnaameti iga-aastast kohustust kehtestada pruunkaru küttimismaht samadel alustel teiste § 22 lõikes 2 loetletud liikidega.

Muudatusega eristatakse senine iga-aastane küttimismahu kehtestamise süsteem kavandatavast piirkondlikust kvoodijahist, mille puhul võib valdkonna eest vastutav minister kehtestada küttimiskvoodid loodusdirektiivi artikli 16 lõike 1 punkti e alusel.

Samal ajal säilib Keskkonnaameti võimalus lubada konkreetsete kahjustus- või ohuolukordade lahendamiseks pruunkaru küttimist erandlubade alusel, eelkõige oluliste kahjustuste vältimiseks või inimese elu ja tervise kaitseks direktiivi artikli 16 lõike 1 punktide b ja c kohaselt.

Punktiga 2 täiendatakse jahiseaduse § 22 lõikega 2^1, millega nähakse ette võimalus kehtestada pruunkaru küttimismaht piirkondliku kvoodina.

Muudatuse eesmärk on luua täiendav õiguslik võimalus ennetada ja vähendada inimese ja karu vahelisi konflikte ning nendega kaasnevaid kahjusid. Kehtiv regulatsioon võimaldab pruunkarude küttimist Keskkonnaameti antavate erandlubade alusel. Kavandatav muudatus võimaldab lisaks korraldada pruunkaru küttimist piirkondlike kvootide

alusel, mis kehtestatakse valdkonna eest vastutava ministri määrusega. See võimaldab käsitleda direktiivi 92/43/EMÜ artikli 16 lõike 1 punkti e erandi kohaldamist terviklikult, lähtudes karude arvukusest, asustustihedusest ja parimast kättesaadavast teaduslikust teabest.

Sarnane piirkondliku kvoodijahi süsteem on Soomes olnud põhjapõdrakasvatusalal kasutusel juba 1993. aastast ning seda on jätkatud ka pärast Soome ühinemist Euroopa Liiduga 1995. aastal[1]. 2025. aasta lõpus laiendati selle rakendamise õiguslikku võimalust kogu riigile ning 2027. aastal on kavas kehtestada piirkondlikud küttimiskvoodid ka mujal Soomes. Piirkondlik kvoodijaht võimaldab küttida piiratud arvu karusid eelnevalt kindlaksmääratud piirkondades, ilma et iga isendi küttimiseks tuleks taotleda eraldi erandluba.

Piirkondlike küttimiskvootide kehtestamisel on Euroopa Liidu liikmesriikides kasutatud erinevaid õiguslikke lahendusi. Näiteks Rumeenias kehtestati 2024. aastal seadusega pruunkaru küttimiseks riikliku ennetuskvoodi 426 isendit ja sekkumiskvoodi 55 isendit[2]. Ennetuskvoot jaotati seaduse lisas maakondade ja jahipiirkondade vahel. Samas ei ole Rumeenia regulatsioonist üheselt selge, millisele loodusdirektiivi artikli 16 lõikes 1 sätestatud erandialusele kvootide kehtestamisel tugineti ning kuidas hinnati kõigi eranditingimuste täitmist. Teadaolevalt ei ole Euroopa Komisjon algatanud rikkumismenetlusi liikmesriikide suhtes seoses pruunkaru küttimise korraldamisega loodusdirektiivi artikli 16 lõike 1 punkti e alusel.

Loodusdirektiivi artikli 16 lõike 1 punkti e on 2019-2024 vahemikus kasutanud Bulgaaria, Horvaatia, Poola, Rootsi, Saksamaa, Sloveenia ja Soome ahmi, balkani mägikitse, hundi, ilvese, karu, kopra ja viinamäe teo isendite surmamiseks. Seega on tegu praktikaga, mida mitmed riigid kasutavad, kui on vajadus teatud liikide isendeid surmata olukorras, kus ei ole tegu otsese seosega oluliste kahjude tekkeks või ohuga inimtervisele või -elule (mille tarbeks on loodusdirektiivis vastavalt artikli 16 lõikes 1 punktid b ja c).

Eestis kavandatakse piirkondliku kvoodijahi korraldamiseks eraldi regulatsiooni, mille kohaselt sätestatakse seaduses erandi kohaldamise tingimused ning konkreetsed küttimispiirkonnad ja -mahud kehtestatakse valdkonna eest vastutava ministri määrusega. Selline lahendus võimaldab lähtuda igal konkreetsel juhul ajakohastest ulukiseire andmetest, muudest teadusandmetest ning piirkondlikust ohjamisvajadusest.

Piirkondliku kvoodijahi õiguslikuks aluseks on nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ artikli 16 lõike 1 punkt e, mis võimaldab rangelt kontrollitud tingimustes valikuliselt ja piiratud ulatuses teatavate liikide isendite küttimist. Erandi rakendamisel peavad olema täidetud ka artikli 16 lõike 1 üldtingimused, sealhulgas rahuldava alternatiivi puudumine ning nõue, et erand ei kahjustaks asjaomase liigi populatsioonide soodsa kaitsestaatuse säilimist nende looduslikul levilal.

Piirkondlike kvootide kehtestamine peab põhinema teaduslikel seireandmetel ning arvestama pruunkaru arvukust, asustustihedust, populatsiooni arengut ja piirkondlikke ohjamisvajadusi. Kvoodi kehtestamisel tuleb põhjendada nii piirkonna valikut kui ka lubatud küttimismahtu ning hinnata direktiivist tulenevate tingimuste täitmist. Piirkondlikud kvoodid võib kehtestada põhjendatud vajaduse korral, kuid nende kehtestamine ei ole igal jahiaastal kohustuslik.

Piirkondliku kvoodijahi korral piiratakse küttimist kindlaksmääratud territooriumi, jahiaja ja küttimismahuga. Küttimine on lubatud üksnes eelnevalt kindlaksmääratud piirkondades, kus seireandmed ja muud teadusandmed põhjendavad täiendavat ohjamisvajadust. Iga piirkonna jaoks määratakse eraldi maksimaalne küttimismaht ja jahiaeg ning vajaduse korral täiendavad küttimistingimused, arvestades piirkondlikke olusid ja pruunkaru populatsiooni seisundit.

Piirkondliku kvoodijahi eesmärk ei ole konkreetse nuhtlusisendi kõrvaldamine, vaid karude arvukuse või asustustiheduse sihipärane mõjutamine piirkondades, kus see on konfliktide ennetamiseks ja vähendamiseks põhjendatud. Küttimise valikulisuse ja piiratud ulatuse nõuete täitmist tuleb hinnata iga piirkondliku kvoodi kehtestamisel ning põhjendada, kuidas valitud piirkond, jahiaeg, küttimismaht ja muud tingimused võimaldavad kavandatud eesmärki saavutada.

---

[1] Soome jahiseadus (Metsästyslaki, 615/1993), § 10 ning § 41a lõige 4; Soome maa- ja metsandusministri 3. juuli 2026. aasta määrus nr 666/2026 (Maa- ja metsätalousministeriön asetus alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta karhun metsästyksestä metsästysvuonna 2026–2027), §-d 1–2. Kättesaadavad: jahiseadus ja määrus 666/2026

[2] Rumeenia seadus nr 242/2024 (Legea nr. 242/2024), millega muudeti seadust nr 407/2006. Kättesaadav: Rumeenia õigusaktide ametlik portaal

Pruunkaru kuulub ka Berni konventsiooni II lisasse, mille kohaselt on tegemist rangelt kaitstava liigiga. Eesti ei ole pruunkaru suhtes reservatsiooni teinud. Seetõttu tuleb piirkondlike küttimiskvootide kehtestamisel lisaks loodusdirektiivi artikli 16 tingimustele hinnata ja põhjendada ka Berni konventsiooni artikli 9 lõike 1 viimases taandes sätestatud eranditingimuste täitmist. Nimetatud säte võimaldab rangelt kontrollitud tingimustes valikuliselt ja piiratud ulatuses teatavate isendite püüdmist või muud mõistlikku kasutamist vähesel arvul, tingimusel et puudub muu rahuldav lahendus ning erand ei kahjusta asjaomase populatsiooni säilimist.

Piirkondlik kvoodijaht ei asenda Keskkonnaameti erandlubade süsteemi. Mõlemad küttimisvõimalused jäävad paralleelselt kasutatavaks, kuid nende õiguslikud alused on erinevad.

Punktiga 3 täiendatakse jahiseaduse § 22 lõikega 5, millega antakse valdkonna eest vastutavale ministrile volitus kehtestada määrusega pruunkaru küttimispiirkonnad, piirkondlikud küttimiskvoodid, jahiaeg ning kvoodijahi korraldamise, peatamise, lõpetamise ja sellest teavitamise kord.

Piirkondlikud kvoodid väljendavad konkreetses piirkonnas maksimaalset lubatud küttimismahtu ega tähenda kohustust kogu määratud maht realiseerida.

Kavandatav muudatus ei muuda jahiseaduses sätestatud jahilubade andmise korda. Piirkondliku kvoodi alusel väljastab jahiseaduse § 40 kohase jahiloa vastavasse küttimispiirkonda kuuluva jahipiirkonna kasutaja. Jahipiirkonna kasutaja ei hinda jahiloa väljastamisel uuesti loodusdirektiivi artikli 16 eranditingimuste täitmist ega küttimiskvoodi kehtestamise põhjendatust. Nende tingimuste hindamine toimub piirkondliku küttimiskvoodi kehtestamisel.

Kui piirkondlik küttimiskvoot hõlmab mitut jahipiirkonda, peavad nende kasutajad tagama, et kütitud karude arv ei ületaks piirkonnale kehtestatud kvooti. Kvoodi täitumist jälgitakse jahinduse infosüsteemi JAHIS kaudu, kus registreeritakse ka küttimistulemused[3]. Kütitud karude seireandmete esitamisel lähtutakse keskkonnaministri 23. mai 2013. a määrusest nr 28 „Jahiulukite seireandmete loetelu ja kogumise kord ning seiret korraldama volitatud asutus".

Piirkondliku kvoodi täitumise õigeaegseks jälgimiseks ja kvoodi ületamise vältimiseks tuleb tagada jahimeeste operatiivne teavitamine küttimistulemustest. Selleks saab kasutada piirkondlikku koordinaatorit või JAHISe automaatset teavitussüsteemi, mis saadab kvoodi täitumise või jahipidamise lõpetamise kohta SMS-teavituse kõigile asjaomases piirkonnas jahipidamises osalevatele jahimeestele. Automaatse teavitamise rakendamine eeldab, et iga jahipidamine registreeritakse JAHISes. Täpsemad registreerimise ja teavitamise nõuded sätestatakse valdkonna eest vastutava ministri määruses.

Kvootide täitmist jälgib ka Keskkonnaamet. Piirkondliku kvoodi täitumisel lõpeb selles piirkonnas õigus kvoodi alusel pruunkaru küttida. Kvoodi täitumisest teavitatakse asjaomaseid jahipiirkondade kasutajaid ning JAHISes ei saa väljaantud jahilube enam kasutada.

Sarnast püügimahtude õigusaktiga kehtestamise põhimõtet kasutatakse ka kalanduses. Kalapüügiseaduse §-de 45–47 alusel kehtestab Vabariigi Valitsus määrusega kutselise kalapüügi võimalused ja lubatud aastasaagid, arvestades kalavarude seisundit ning Euroopa Liidu õigusest tulenevaid nõudeid[4].

Kuigi kalapüügi ja pruunkaru küttimise õiguslikud lähtekohad on erinevad – kalapüügi puhul on tegemist loodusressursi säästva kasutamisega, pruunkaru piirkondliku kvoodijahi puhul aga eelkõige konfliktide ja kahjustuste ennetamise ning vähendamisega –, on mõlema regulatsiooni lõppeesmärk tagada asjaomase populatsiooni pikaajaline elujõulisus. Mõlemal juhul lähtutakse teaduslikest seireandmetest ning kehtestatakse lubatud püügi- või küttimismahud, mis võimaldavad vastavat tegevust korraldada viisil, mis ei ohusta kalavarude ega pruunkaru populatsiooni säilimist.

4. Eelnõu terminoloogia

Eelnõus ei kasutata uusi termineid.

5. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

---

[3] Jahinduse infosüsteem JAHIS. Eesti Jahimeeste Selts. Kättesaadav: https://jahis.ejs.ee/

[4] Kalapüügiseadus, §-d 45–47; kehtiv redaktsioon kättesaadav: Riigi Teataja

Eelnõu on seotud nõukogu direktiiviga 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta. Pruunkaru kuulub loodusdirektiivi IV lisa punkti a, mistõttu kohaldatakse tema suhtes direktiivi artiklis 12 sätestatud ranget kaitsekorda.

Loodusdirektiivi artikli 16 lõike 1 punkt e võimaldab teha rangest kaitsekorrast erandeid, lubades rangelt kontrollitud tingimustes valikuliselt ja piiratud ulatuses teatavate isendite püüdmist või pidamist piiratud arvul. Erandi kohaldamise eelduseks on, et puudub muu rahuldav alternatiiv ning erand ei kahjusta asjaomase liigi populatsioonide soodsa kaitsestaatuse säilimist nende looduslikul levilal.

Eelnõuga luuakse õiguslik alus pruunkaru piirkondlike küttimiskvootide kehtestamiseks nimetatud erandisätte alusel. Piirkondlike kvootide kehtestamisel tuleb teaduslike seireandmete põhjal hinnata ja põhjendada erandi vajalikkust, piirkonna valikut, lubatud küttimismahtu, rahuldavate alternatiivide puudumist ning mõju pruunkaru populatsiooni kaitsestaatusele. Samuti tuleb tagada küttimise valikulisus, piiratud ulatus ja selle range kontroll.

Euroopa Liidu Kohus on loodusdirektiivi artikli 16 lõike 1 punkti e kohaldamise tingimusi käsitlenud muu hulgas 10. oktoobri 2019. aasta otsuses kohtuasjas C-674/17 (Tapiola), mis puudutas hundi küttimist Soomes populatsiooni ohjamise eesmärgil[5]. Kohus ei välistanud põhimõtteliselt võimalust lubada rangelt kaitstava liigi küttimist nimetatud erandisätte alusel, kuid rõhutas, et tegemist on erandiga rangest kaitsekorrast, mille kohaldamise tingimusi tuleb tõlgendada kitsalt.

Kohtu hinnangul peab erandi eesmärk olema selgelt ja täpselt määratletud ning pädev asutus peab usaldusväärsete teaduslike andmete põhjal põhjendama, kuidas kavandatav küttimine aitab seda eesmärki saavutada. Samuti tuleb tõendada, et eesmärki ei ole võimalik saavutada muu rahuldava alternatiiviga. Üksnes üldisest soovist populatsiooni ohjata või konflikte vähendada ei piisa, kui ei ole põhjendatud kavandatava küttimise vajalikkust ja sobivust konkreetsetes oludes.

Kohus rõhutas ka vajadust hinnata erandi mõju liigi kaitsestaatusele, võttes arvesse populatsiooni seisundit, kavandatava küttimise ulatust ning teiste lubatud erandite kumulatiivset mõju. Artikli 16 lõike 1 punktis e sätestatud piiratud arvu, valikulisuse ja range kontrolli nõuded peavad olema sisuliselt täidetud ning nende järgimine peab olema kontrollitav.

Kavandatava pruunkaru piirkondliku kvoodijahi puhul tähendab see, et iga piirkondliku kvoodi kehtestamisel tuleb põhjendada piirkonna valikut, küttimise eesmärki ja vajadust, lubatud küttimismahtu ning selle eeldatavat mõju pruunkaru populatsioonile. Samuti tuleb hinnata alternatiivseid meetmeid ja tagada, et küttimise korraldus võimaldab järgida kehtestatud kvoote ning vältida nende ületamist. Nimetatud tingimuste täitmist tuleb hinnata enne piirkondliku küttimiskvoodi kehtestamist ning põhjendused peavad nähtuma vastava otsustuse alusmaterjalidest.

Kavandatav regulatsioon ei anna üldist õigust pruunkaru küttimiseks ega vabasta erandi kehtestajat loodusdirektiivist tulenevate tingimuste täitmisest. Iga piirkondliku küttimiskvoodi kehtestamisel tuleb eraldi hinnata ja põhjendada artikli 16 lõike 1 tingimuste täitmist. Seadusemuudatus loob üksnes õigusliku võimaluse sellise erandi rakendamiseks.

6. Seaduse mõjud

Eelnõu peamine mõju avaldub pruunkaru populatsioonile, inimese ja karu vaheliste konfliktide ennetamisele ning jahinduse korraldusele. Muudatusega luuakse täiendav õiguslik võimalus piirkondlike küttimiskvootide kehtestamiseks, kuid see ei tähenda automaatselt küttimise lubamist ega kohustust kvoote igal aastal kehtestada. Seetõttu sõltub muudatuse tegelik mõju sellest, kas ja millistes piirkondades kvoodijahti rakendatakse ning millised küttimismahud kehtestatakse.

Mõju pruunkaru populatsioonile

Pruunkaru arvukus on Eestis viimase 20 aasta jooksul järjepidevalt kasvanud, seda vaatamata samal perioodil toimunud küttimisele. Keskkonnaagentuuri 2026. aasta ulukiseire aruande kohaselt on karu arvukus selle aja jooksul

[5] Euroopa Kohtu 10. oktoobri 2019. aasta otsus kohtuasjas C-674/17, Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola Pohjois-Savo – Kainuu ry vs. Risto Mustonen jt, ECLI:EU:C:2019:851, eelkõige punktid 25–32. Kohtuotsus on kättesaadav: EUR-Lex

peaaegu kahekordistunud ning 2025. aasta sügisel hinnati asurkonna suuruseks vähemalt 1100 isendit[6]. Viimasel kümnel aastal on arvukus kasvanud keskmiselt 5% aastas, kuigi keskmine aastane küttimissurve on olnud 8,5%. Seireandmed näitavad, et senine küttimine ei ole karu arvukuse kasvu peatanud ning asurkonna juurdekasvuvõime on suurenenud. Pruunkaru populatsiooni looduskaitseline seisund on Eestis jätkuvalt soodne.

Piirkondlik kvoodijaht võimaldab vajaduse korral suunata küttimiskoormust piirkondadesse, kus pruunkaru kõrge arvukus või asustustihedus ning inimese ja karu vahelised konfliktid tingivad täiendava ohjamisvajaduse. Sellega on võimalik mõjutada pruunkaru arvukust ja asustustihedust piirkondlikul tasandil, eelkõige eesmärgiga ennetada ja vähendada konflikte ning nendega kaasnevaid kahjustusi.

Küttimiskvootide kehtestamisel tuleb lähtuda teaduslikest seireandmetest ning hinnata kavandatava küttimise mõju pruunkaru populatsiooni kaitsestaatusele. Piirkondlikud kvoodid peavad olema määratud selliselt, et küttimine ei kahjustaks liigi soodsa kaitsestaatuse säilimist. Konkreetne mõju sõltub kehtestatavate kvootide mahust, piirkondlikust jaotusest ning nende tegelikust täitmisest.

Mõju inimese ja karu vahelistele konfliktidele ning vara kahjustamisele

Muudatus võimaldab senisest terviklikumalt käsitleda piirkondi, kus karude arvukuse ja inimtegevuse kokkupuutumise tõttu esineb suurenenud konfliktide või kahjustuste risk. Kui senine erandlubade süsteem keskendub eelkõige konkreetsete kahjustus- ja ohuolukordade lahendamisele, siis piirkondlik kvoodijaht võimaldab rakendada meetmeid laiemal alal.

Piirkondliku küttimise tulemusena võib väheneda karude arvukus või asustustihedus konfliktipiirkondades ning sellega kaasnev kahjustuste tekkimise risk. Samas sõltub mõju konkreetsest piirkonnast, konfliktide põhjustest ja küttimise tegelikust ulatusest. Seetõttu ei saa eeldada, et piirkondliku kvoodi kehtestamine kõrvaldab kõik konfliktid või välistab edaspidised kahjustused.

Majanduslik ja sotsiaalne mõju

Piirkondliku kvoodijahi rakendamine võib aidata vähendada karude põhjustatud kahjustusi eelkõige põllumajanduses ja mesinduses, aga ka mujal, kus esineb inimese ja karu vahelisi konflikte. Võimalik positiivne majanduslik mõju sõltub kahjustuste senisest ulatusest ning sellest, kas piirkondlik küttimine aitab nende esinemissagedust vähendada.

Muudatus võib aidata suurendada kohalike elanike ja ettevõtjate kindlustunnet piirkondades, kus karudega seotud konfliktid on sagedased. Samas võivad pruunkaru küttimise laiendamise suhtes esineda erinevad ühiskondlikud seisukohad, mistõttu on oluline tagada küttimiskvootide kehtestamise läbipaistvus ning nende teaduslik põhjendatus.

Piirkondliku kvoodijahi rakendamine võib mõjutada ka ebaseadusliku küttimise riski. Kui kohalike elanike hinnangul on karudega seotud konfliktide lahendamiseks olemas toimivad ja õiguspärased võimalused, võib see vähendada omavolilise tegutsemise ajendeid. Samas ei saa välistada, et konfliktide püsimisel ja ohjamismeetmete ebapiisavaks pidamisel suureneb ebaseadusliku küttimise risk. Mõju ulatus ja suund sõltuvad kohalikest oludest ning inimeste hoiakutest.

7. Seaduse rakendamisega seotud riigi ja kohaliku omavalitsuse tegevused, eeldatavad kulud ja tulud

Seaduse rakendamine ei too kaasa täiendavaid kulusid ega tulusid.

8. Rakendusaktid

Jahiseaduse muudatuse rakendamiseks tuleb muuta ka keskkonnaministri 28. mai 2013. a määruse nr 32 „Jahieeskiri" § 5 lõiget 1, et eristada Keskkonnaameti erandloa alusel toimuvat küttimist ning ministri määrusega kehtestatud piirkondliku kvoodi alusel toimuvat küttimist.

---

[6] Keskkonnaagentuur. Ulukiasurkondade seisund ja küttimissoovitus 2026. 2026. Kättesaadav: https://keskkonnaportaal.ee/sites/default/files/SEIREARUANNE_2026.pdf

Lisaks tuleb seaduses sätestatud volitusnormi alusel kehtestada valdkonna eest vastutava ministri määrus, millega määratakse pruunkaru küttimispiirkonnad, piirkondlikud küttimiskvoodid, jahiaeg ning kvoodijahi korraldamise, peatamise, lõpetamise ja sellest teavitamise kord. Määrus kehtestatakse juhul, kui ulukiseire andmed ja piirkondlik ohjamisvajadus annavad selleks aluse ning täidetud on Euroopa Liidu loodusdirektiivi artikli 16 lõike 1 punktis e sätestatud tingimused.

9. Seaduse jõustumine

Seadus jõustub üldises korras.

Algatavad Riigikogu liikmed 16. 11. 2026

1. Andrus Seeme
2. Tarvo Tamm
3. JUKU-KALLE RAID
4. Mart Maastik
5. Mait Klaassen
6. Andres Metsoja
7. RAIN EPLER
8. ALAR LANEMAN
9. Merlis Küüli
10. ARVO ALLER
11. [illegible]
12. Mihkel Lees
13. Tõnis Mölder